

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca (COM(2008) 820 wersja ostateczna)

(2009/C 229/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii złożony zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i otrzymany od Komisji w dniu 3 grudnia 2008 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

Konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za

rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (zwany dalej „wnioskiem” lub „wnioskiem Komisji”) został przedłożony przez Komisję Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych do konsultacji w dniu 3 grudnia 2008 r., zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. O konsultacjach tych należy wyraźnie wspomnieć w preambule rozporządzenia.

2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zgłaszał na wcześniejszych etapach uwagi do proponowanego rozporządzenia i wiele kwestii, które w sposób nieformalny poruszył w czasie procesu przygotowawczego, zostało przez Komisję uwzględnionych w ostatecznej wersji wniosku.

Kontekst wniosku

3. Omawiany wniosek stanowi przekształcenie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego⁽³⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem dublińskim”). Został on przedstawiony przez Komisję jako część pierwszego pakietu wniosków mających na celu zwiększenie harmonizacji w tej dziedzinie i wprowadzenie lepszych standardów ochrony dla celów wspólnego europejskiego systemu azylowego, do czego zachęca program haski z 4–5 listopada 2004 r. i co zostało ogłoszone w planie polityki azylowej Komisji z dnia 17 czerwca 2008 r. W programie haskim zachęca się Komisję do przeprowadzenia oceny instrumentów prawnych pierwszego etapu i przedstawienia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu instrumentów i środków drugiego etapu do przyjęcia przed rokiem 2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.

4. Wniosek był przedmiotem gruntownych ocen i konsultacji. Uwzględnia on w szczególności wyniki sprawozdania Komisji z oceny systemu dublińskiego, które zostało przedstawione w dniu 6 czerwca 2007 r. ⁽¹⁾ i w którym opisano szereg problemów natury praktycznej i prawnej występujących w aktualnym systemie, a także zawarto uwagi przedstawione Komisji przez poszczególne podmioty zainteresowane strony w odpowiedzi na zieloną księgę w sprawie przyszłości wspólnego europejskiego systemu azylowego ⁽²⁾.
5. Głównym celem wniosku jest poprawa wydajności systemu dublińskiego i zapewnienie lepszych standardów ochrony przyznawanej osobom występującym o międzynarodową ochronę zgodnie z procedurą dublińską. Ponadto ma on zwiększyć solidarność z tymi państwami członkowskimi, które spotykają się ze szczególną presją migracyjną ⁽³⁾.
6. Wniosek rozszerza zakres zastosowania rozporządzenia na osoby występujące o ochronę uzupełniającą (lub korzystające z takiej ochrony). Zmiana ta jest konieczna do zapewnienia spójności ze wspólnotowym dorobkiem prawnym, a w szczególności z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „dyrektywą kwalifikacyjną”), w której to dyrektywie wprowadzono pojęcie ochrony uzupełniającej. Dodatkowo we wniosku uzgodniono terminologię i definicje zastosowane w rozporządzeniu dublińskim z terminami zawartymi w pozostałych aktach prawnych dotyczących azylu.
7. Z myślą o poprawie wydajności systemu we wniosku określono w szczególności termin składania wniosków o wtórne przyjęcie i skrócono termin udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji. We wniosku zawarto również bardziej precyzyjne klauzule wygaśnięcia odpowiedzialności oraz dokładniej opisano okoliczności i procedury dotyczące stosowania klauzul dyskrecjonalnych (klauzula humanitarna i klauzula suwerenności). We wniosku dodano również przepisy dotyczące przekazywania i rozszerzono aktualny mechanizm rozstrzygania sporów. Wniosek zawiera również przepis dotyczący organizowania obowiązkowych rozmów.
8. Ponadto, między innymi w celu zwiększenia poziomu ochrony przyznanej wnioskodawcom, wniosek Komisji przewiduje prawo odwołania się od decyzji o przekazaniu jak również zobowiązuje właściwe organy do rozstrzygnięcia, czy wykonanie takiej decyzji należy zawiesić. Porusza on kwestię prawa do pomocy lub reprezentacji prawnej oraz do pomocy językowej. Wniosek odwołuje się także do zasady, zgodnie z którą nikt nie powinien być zatrzymany tylko dlatego, że ubiega się o ochronę międzynarodową. Rozszerza też prawo łączenia rodzin i wychodzi naprzeciw potrzebom nieletnich pozbawionych opieki i innych grup znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji.

⁽¹⁾ COM(2007) 299.

⁽²⁾ COM(2007) 301.

⁽³⁾ Zob. uzasadnienie wniosku.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

Zakres opinii

9. Niniejsza opinia ma na celu głównie przeanalizowanie tych zmian w tekście, które są najważniejsze z punktu widzenia ochrony danych osobowych, a mianowicie:
 - przepisów mających na celu usprawnienie wykonywania prawa do informacji, tj. zmian polegających na doprecyzowaniu treści i formy informacji oraz terminów ich przekazywania, a także zaproponowano przyjęcie wspólnej ulotki informacyjnej,
 - nowego mechanizmu dzielenia się przez państwa członkowskie istotnymi informacjami przed przeprowadzeniem przekazania,
 - wykorzystania bezpiecznego kanału łączności sieci Dublinet do wymiany informacji.

II. UWAGI OGÓLNE

10. Europejski Inspektor Ochrony Danych popiera cele wniosku Komisji, w szczególności te dotyczące poprawy wydajności systemu dublińskiego i zapewnienia lepszych standardów ochrony przyznawanej osobom występującym o ochronę międzynarodową zgodnie z procedurą dublińską. Rozumie także powody, dla których Komisja postanowiła przystąpić do modyfikacji systemu dublińskiego.
11. Wprowadzenie odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych jest warunkiem koniecznym do zapewnienia skutecznego wykonania i wysokiego poziomu ochrony innych praw podstawowych. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydając niniejszą opinię jest w pełni świadomy, że istotnym elementem wniosku jest ochrona praw podstawowych, co dotyczy nie tylko przetwarzania danych osobowych, ale także wielu innych praw obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, w szczególności takich jak prawo do azylu, prawo do informacji w ogólnym rozumieniu tego pojęcia, prawo do łączenia rodzin, prawo do skutecznego środka prawnego, prawo do wolności i swoboda przemieszczania się, prawa dziecka lub prawa nieletnich pozbawionych opieki.
12. Zarówno w motywie 34. wniosku, jak i w uzasadnieniu podkreśla się działania podejmowane przez prawodawcę w celu zapewnienia zgodności wniosku z Kartą praw podstawowych. W tym kontekście uzasadnienie odnosi się w sposób wyraźny do ochrony danych osobowych i prawa do azylu. W uzasadnieniu podkreśla się również, że wniosek został złożony po gruntownej analizie, która miała wykazać, czy jego przepisy są w pełni zgodne z prawami podstawowymi jako ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego i międzynarodowego. Z uwagi na zakres kompetencji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych niniejsza opinia skupiać się będzie jednak głównie na aspektach wniosku dotyczących ochrony danych. Europejski Inspektor Ochrony Danych z zadowoleniem odnotowuje zatem, że temu prawu podstawowemu poświęca się we wniosku dużo uwagi i przypomina, że jest to niezbędne do zapewnienia sprawnego działania procedury dublińskiej przy pełnym poszanowaniu wymogów dotyczących praw podstawowych.

13. Europejski Inspektor Ochrony Danych zauważa też, że Komisja starała się, aby jej wniosek był spójny z innymi instrumentami prawnymi regulującymi tworzenie lub użytkowanie innych dużych systemów informatycznych. W szczególności Inspektor pragnie podkreślić, że zarówno podział obowiązków dotyczących bazy danych, jak i sposób określenia modelu nadzoru we wniosku zgodne są z ramami systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji oraz wizowego systemu informacyjnego.
14. Europejski Inspektor Ochrony Danych z zadowoleniem odnotowuje, że jego rola w dziedzinie nadzoru została wyraźnie określona, czego z oczywistych względów brakowało w poprzedniej wersji tekstu.

III. PRAWO DO INFORMACJI

15. Artykuł 4 ust. 1 lit. f)–g) wniosku stanowi:

Niezwłocznie po złożeniu przez osobę ubiegającą się o azyl wniosku o udzielenie ochrony procedury międzynarodowej, właściwe organy państwa członkowskiego informują ją o stosowaniu niniejszego rozporządzenia, a w szczególności o:

- f) „fakcie, że właściwe organy mogą wymieniać dane na jej temat, wyłącznie w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- g) istnieniu prawa dostępu do danych jej dotyczących oraz prawa do żądania poprawienia nieprawidłowych danych jej dotyczących lub usunięcia danych jej dotyczących przetwarzanych niezgodnie z prawem, w tym prawa do otrzymania informacji o procedurach służących wykonaniu tych praw oraz danych kontaktowych krajowych organów ochrony danych rozpatrujących skargi dotyczące ochrony danych osobowych.”

W art. 4 ust. 2 opisane są metody dostarczania wnioskodawcy informacji, o których mowa w ust. 1 tego przepisu.

16. Skuteczne wykonywanie prawa do informacji niezbędne jest do właściwego funkcjonowania procedury dublińskiej. W szczególności konieczne jest dostarczanie informacji w taki sposób, aby osoba ubiegająca się o azyl w pełni rozumiała swoją sytuację oraz przysługujące jej prawa, w tym procedury, z których może skorzystać w odpowiedzi na decyzje administracyjne podjęte w jej sprawie.
17. Jeśli chodzi o aspekty praktyczne wykonywania tego prawa, Europejski Inspektor Danych Osobowych pragnie przypomnieć, że zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g) i ust. 2 wniosku państwa członkowskie powinny stosować wspólną ulotkę dla wnioskodawców, która powinna zawierać m.in. „dane kontaktowe krajowych organów ochrony danych właściwych do rozpatrywania skarg dotyczących ochrony danych osobowych”. W związku z tym Europejski Inspektor Ochrony Danych pragnie podkreślić, że chociaż krajowe organy ochrony danych, wymienione w art. 4 ust. 2 wniosku, są faktycznie organami właściwymi do rozpatrywania skarg dotyczących ochrony danych osobowych, to

wniosek powinien być sformułowany tak, aby wnioskodawca (osoba, której dane dotyczą) miał możliwość skierowania wniosku przede wszystkim do administratora danych (w tym przypadku są to właściwe organy krajowe odpowiedzialne za współpracę dublińską). Treść art. 4 ust. 2 w obecnej formie zdaje się sugerować, że wnioskodawca powinien swój wniosek przedkładać – bezpośrednio i w każdym przypadku – krajowemu organowi ochrony danych, chociaż zgodnie ze standardowymi procedurami i praktykami przyjętymi w państwach członkowskich wnioskodawca składa skargę najpierw u administratora danych.

18. Europejski Inspektor Ochrony Danych zaleca także zmianę brzmienia art. 4 ust. 1 lit. g), tak aby doprecyzować, jakie prawa przyznane będą wnioskodawcy. Tekst w proponowanej wersji jest niejasny, ponieważ możliwa jest interpretacja, zgodnie z którą „prawo do otrzymywania informacji o procedurach służących wykonaniu tych praw (...)” jest we wniosku uznawane za część prawa dostępu do danych lub prawa do żądania poprawienia nieprawidłowych danych (...). Ponadto w obecnej wersji powyższego przepisu państwa członkowskie mają informować wnioskodawcę nie o treści jego praw, ale o ich „istnieniu”. Ponieważ wydaje się, że ten drugi problem jest kwestią stylu, Europejski Inspektor Ochrony Danych zaleca, aby nadać art. 4 ust. 1 lit. g) następujące brzmienie:

„Niezwłocznie po złożeniu przez osobę ubiegającą się o azyl wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, właściwe organy państwa członkowskiego informują ją o (...):

- g) prawie dostępu do dotyczących jej danych oraz prawie do żądania poprawienia nieprawidłowych danych jej dotyczących lub usunięcia danych jej dotyczących przetworzonych niezgodnie z prawem, jak również procedurach służących wykonywaniu tych praw, co obejmuje również dane kontaktowe organów, o których mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia, oraz krajowych organów ochrony danych.”

19. Jeśli chodzi o metody dostarczania informacji wnioskodawcom, Europejski Inspektor Ochrony Danych wskazuje na działania podejmowane przez grupę ds. koordynowania nadzoru nad systemem Eurodac⁽¹⁾ (w skład której wchodzi przedstawiciele organów ochrony danych każdego z uczestniczących państw oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych). Grupa aktualnie analizuje tę kwestię w ramach systemu Eurodac w celu zaproponowania właściwych wskazówek, kiedy tylko zostaną opracowane i udostępnione wyniki krajowych postępowań wyjaśniających. Chociaż takie skoordynowane postępowanie wyjaśniające dotyczy w szczególności systemu Eurodac, wnioski z niego najprawdopodobniej będą też interesujące z punktu widzenia procedury dublińskiej, ponieważ dotyczą takich kwestii, jak języki/tłumaczenia oraz ocena faktycznego zrozumienia informacji przez osobę ubiegającą się o azyl itd.

⁽¹⁾ Wyjaśnienie dotyczące działań i statusu tej grupy dostępne jest pod następującym adresem: <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/site/mySite/pid/79>. Grupa zajmuje się skoordynowanym nadzorem systemu Eurodac. Z punktu widzenia ochrony danych jej prace będą jednak miały też ogólny wpływ na wymianę informacji w systemie dublińskim. Informacje te odnoszą się do tej samej osoby, której dane dotyczą i wymieniane są w ramach tej samej procedury z nią związanej.

IV. PRZEJRZYŚĆ

20. Jeśli chodzi o organy, o których mowa w art. 33 wniosku, Europejski Inspektor Ochrony Danych z zadowoleniem odnotowuje, że Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* kompletny wykaz organów wymienionych w ust. 1 wymienionego wyżej przepisu. W przypadku pojawienia się zmian w tym wykazie Komisja będzie co roku publikować jego zaktualizowaną, kompletną wersję. Publikowanie kompletnego wykazu pomoże w utrzymaniu przejrzystości i ułatwi organom ochrony danych czynności nadzoru.

V. NOWY MECHANIZM WYMIANY INFORMACJI

21. Europejski Inspektor Ochrony Danych zwraca uwagę na wprowadzenie nowego mechanizmu wymiany istotnych informacji między państwami członkowskimi przed przeprowadzeniem przekazania (ustanowionego w art. 30 wniosku). Uznaje on, że taka wymiana informacji jest uzasadniona.
22. Europejski Inspektor Ochrony Danych zwraca także uwagę, że we wniosku przewidziano szczegółowe zabezpieczenia ochrony danych – zgodnie z art. 8 ust. 1–3 dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych – takie jak: a) wyraźna zgoda wnioskodawcy lub jego przedstawiciela, b) natychmiastowe usunięcie danych przez przekazujące państwo członkowskie po zakończeniu przekazania oraz c) „Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia przeprowadzane jest wyłącznie przez pracowników służby zdrowia zobowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej na mocy przepisów krajowych lub reguł ustanowionych przez właściwe organy krajowe lub inną osobę, na której spoczywa równorzędny obowiązek zachowania tajemnicy.” (posiadające odpowiednie przeszkolenie medyczne). Uznaje on również za słuszne to, że wymiana będzie prowadzona wyłącznie za pośrednictwem bezpiecznego systemu Dublinet i że właściwe organy będą powiadamiane z wyprzedzeniem.
23. Wybór struktury tego mechanizmu ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia jego zgodności z systemem ochrony danych, w szczególności ze względu na to, że wymiana informacji dotyczyć będzie również szczególnie chronionych danych osobowych, na przykład informacji o „na temat szczególnych potrzeb wnioskodawcy, który ma zostać przekazany, które w określonych przypadkach obejmować mogą informacje na temat stanu zdrowia fizycznego i psychicznego wnioskodawcy, który ma zostać przekazany”. W związku z tym Europejski Inspektor Ochrony Danych w pełni popiera umieszczenie we wniosku art. 36, który zobowiązuje państwa członkowskie do podejmowania niezbędnych kroków, tak aby wszystkie przypadki niewłaściwego korzystania z danych (...) podlegały sankcjom, w tym karom administracyjnym lub sankcjom karnym, zgodnie z przepisami prawa krajowego.

VI. REGULACJA WYMIANY INFORMACJI W RAMACH SYSTEMU DUBLIŃSKIEGO

24. Artykuł 32 wniosku Komisji reguluje *dzielenie się informacjami*. Europejski Inspektor Ochrony Danych zgłaszał wcześniej uwagi do tego przepisu i aprobeje jego treść w wersji aktualnie zaproponowanej przez Komisję.

25. Europejski Inspektor Ochrony Danych podkreśla, że ważne jest, aby organy państw członkowskich prowadziły wymianę danych osobowych za pomocą sieci Dublinet. Pozwala to nie tylko na zapewnienie lepszej ochrony, ale również umożliwia lepszą identyfikowalność transakcji. W związku z tym Europejski Inspektor Ochrony Danych wskazuje na dokument roboczy służb Komisji z dnia 6 czerwca 2007 r. „Dokument uzupełniający do sprawozdania Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z oceny systemu dublińskiego”,⁽¹⁾ w którym Komisja przypomina, że „stosowanie Dublinet jest zawsze obowiązkowe, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 15 ust. 1 akapit drugi” rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego⁽²⁾ (zwanego dalej „dublińskim rozporządzeniem wykonawczym”). Europejski Inspektor Ochrony Danych obcuje przy stanowisku, że możliwość dopuszczenia odstępstw od stosowania systemu Dublinet, o której mowa w wyżej wymienionym art. 15 ust. 1, powinna być interpretowana w sposób zawężający.
26. Niektóre przepisy wniosku zostały właśnie w tym celu dodane lub zmienione, co Europejski Inspektor Ochrony Danych przyjmuje z zadowoleniem. Na przykład nowy art. 33 ust. 4 wniosku został przeformułowany tak, aby uściślić, że nie tylko wnioski, ale również odpowiedzi i cała korespondencja będzie podlegać przepisom dotyczącym ustanawiania bezpiecznych kanałów łączności elektronicznej (o których mowa w art. 15 ust. 1 dublińskiego rozporządzenia wykonawczego). Ponadto usunięcie ust. 2 w nowym art. 38, którego poprzednia wersja (art. 25) zobowiązywała państwa członkowskie do wysyłania wniosków i odpowiedzi „metodą, która zapewnia otrzymanie dowodu odbioru” ma na celu doprecyzowanie, że państwa członkowskie również i w tym zakresie powinny stosować Dublinet.
27. Europejski Inspektor Ochrony Danych zauważa, że jeśli chodzi o wymianę danych osobowych w ramach systemu dublińskiego wprowadzono relatywnie niewiele uregulowań. Chociaż niektóre aspekty wymiany zostały już poruszone w dublińskim rozporządzeniu wykonawczym, aktualne rozporządzenie nie obejmuje niestety, jak się wydaje, wszystkich aspektów wymiany danych osobowych⁽³⁾.
28. W związku z tym należy wspomnieć, że kwestia wymiany informacji dotyczących osób ubiegających się o azyl była również omawiana na forum grupy ds. koordynowania nadzoru nad systemem Eurodac. Europejski Inspektor Ochrony Danych nie chce uprzedzać wyników prac grupy, jednak już teraz pragnie wspomnieć, że jednym z możliwych zaleceń mogłoby być przyjęcie zbioru przepisów podobnych do tych wprowadzonych w podręczniku Sirene Schengen.

⁽¹⁾ SEC(2007) 742.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3.

⁽³⁾ Staje się to jeszcze bardziej widoczne przy porównaniu z zakresem, w jakim informacje uzupełniające zostały uregulowane w ramach systemu informacyjnego Schengen (SIRENE).

VII. **WNIOSKI**

29. Europejski Inspektor Ochrony Danych popiera wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca. Rozumie on powody, dla których modyfikowany jest obecny system.
30. Europejski Inspektor Ochrony Danych z zadowoleniem odnotowuje, że wniosek Komisji jest spójny z innymi instrumentami prawnymi tworzącymi złożone ramy prawne w tym zakresie.
31. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest również zadowolony, że we wniosku poświęcono dużo uwagi prawom podstawowym, w szczególności ochronie danych osobowych. Uznaje on takie podejście za ważny warunek udoskonalenia procedury dublińskiej. Szczególną uwagę prawodawców zwraca on na nowe mechanizmy wymiany danych, które będą stosowane m.in. w przypadku szczególnie chronionych danych osobowych osób ubiegających się o azyl.
32. Europejski Inspektor Ochrony Danych pragnie również zwrócić uwagę na istotne prace wykonane w tej dziedzinie przez grupę ds. koordynowania nadzoru nad systemem Eurodac i uważa, że wyniki prac grupy mogą być bardzo przydatne w lepszym określeniu elementów systemu.
33. Europejski Inspektor Ochrony Danych uznaje, że niektóre spośród obserwacji zawartych w niniejszej opinii mogą zostać rozwinięte po praktycznym wdrożeniu zmodyfikowanego systemu. W szczególności zamierza on zgłosić uwagi do określenia środków wykonawczych dotyczących wymiany informacji za pośrednictwem sieci Dublinet, jak wspomniano w art. 24–27 niniejszej opinii.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2009 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych